

Brigitte Mohnhaupt: leider van de tweede generatie

Achtergrond - 29 april 2022 - Auteur: Tim de Boer

Wanneer het over de RAF gaat denken veel mensen aan Andreas Baader of Ulrike Meinhof. Niet minder belangrijk voor de organisatie was Brigitte Mohnhaupt. Zij behoorde tot de eerste generatie van de RAF, maar ontpopte zich later tot het hoofd van de tweede generatie. Mohnhaupt stond bekend als een van de gevaarlijkste RAF-leden.

Mohnhaupt wordt in 1949 geboren in Rheinberg bij Essen. Na het behalen van haar diploma gaat ze naar München om daar engels en geschiedenis te studeren. Hoewel zij aanvankelijk een luxe leven leidt en een relatie krijgt met een man van adel, slaat ze na verloop van tijd een compleet andere weg in. Tijdens haar studie sluit ze zich eind jaren zestig aan bij een van de communes in München. In deze linkse gemeenschappen wordt er geëxperimenteerd met drugs, 'vrije liefde' en gemeenschap van goederen.

Radicalisering en arrestatie

Na haar toetreding tot de commune wordt Mohnhaupt steeds activistischer. Zo doet ze in 1969 mee aan de bezetting van het Zeitungswissenschaftliches Institut in het Amerikahaus in München, uit protest tegen de Vietnamoorlog. Na verloop van tijd radicaliseren er binnen de communes steeds meer mensen. Zo wordt er gezamenlijk het Handboek van de Stadsguerilla gelezen, een boek van de Braziliaanse revolutionair Carlos Marighella. In 1971 sluit Mohnhaupt zich aan bij de Rote Armee Fraktion. Zij gaat ondergronds maar treedt niet op de voorgrond. In plaats daarvan houdt ze zich bezig met het verkrijgen van wapens en het op orde brengen van de logistiek.

Nadat de RAF in 1972 verschillende aanslagen pleegt (het Mei-Offensief) besluit de Duitse politie de druk op de terroristen op te voeren. Met succes, want vrijwel de gehele eerste generatie wordt in juni van dat jaar opgepakt, waaronder Mohnhaupt. Zij wordt veroordeeld tot vier jaar en acht maanden cel voor lidmaatschap van een criminele organisatie, vervalsing en verboden wapenbezit. Na de zelfmoord van Ulrike Meinhof in de gevangenis Stuttgart-Stammheim vraagt de gevangenisdirectie aan de RAF-leiding wie de vrouwelijke vervanger van Meinhof in de extra beveiligde inrichting moet worden. Baader stelt Mohnhaupt

voor, en dus wordt zij overgeplaatst vanuit Frankfurt.

Mohnhaupt kan op deze manier de laatste maanden van haar straf uitzitten samen met de RAF-kopstukken, die haar opleiden tot een effectief commandante. Na de arrestatie van de leiders van de eerste generatie is er weinig structuur in de organisatie. Mohnhaupt moet hier verandering in brengen.

Betrokkenheid bij de Duitse Herfst

Eenmaal op vrije voeten in 1977 neemt Mohnhaupt de leiding in de organisatie. Onder haar leiding begint de tweede generatie van de RAF het 'Offensive '77'. Het eerste wapenfeit van dit nieuwe offensief is de moord op procureur-generaal Siegfried Buback, verantwoordelijk voor de juridische vervolging van de RAF. Op 7 april 1977 wordt Buback samen met twee medepassagiers in zijn auto doodgeschoten. De RAF eist de moord op, en hoewel Mohnhaupt hiervoor later is veroordeeld, heeft ze dit nooit bekend. Samen met Christian Klar vermoordt ze op 30 juli 1977 directeur Jürgen Ponto van de Dresdner Bank. Daarnaast is zij indirect betrokken bij de ontvoering van Hanns-Martin Schleyer. Schleyer was voorzitter van een Duitse werkgeversorganisatie en voormalig SS'er, een ideologische vijand van de RAF. Schleyer wordt na 43 dagen om het leven gebracht.

In 1978 worden Mohnhaupt en andere RAF-leden gearresteerd op de luchthaven van Zagreb in het toenmalige Joegoslavië omdat zij volgens de autoriteiten het land illegaal hadden betreden. Het regime van Tito wil terroristen aan Duitsland uitleveren, in ruil voor de uitlevering van nationalistische Kroaten. De Duitse regering gaat hier niet in mee, en uiteindelijk worden Mohnhaupt en haar metgezellen weer vrijgelaten. Nog jarenlang blijft zij verborgen voor de Duitse autoriteiten.

Arrestatie

In november 1982 wordt Mohnhaupt samen met RAF-lid Heidi Schulz opgepakt bij een verborgen wapendepot in een bos in Hessen. In 1985 wordt zij tot vijf keer levenslang plus 15 jaar veroordeeld. Uiteindelijk heeft Mohnhaupt 24 jaar van haar straf uitgezeten. In 2007 komt ze vrij, en vestigt zich onder een andere naam in Baden-Württemberg. Hier leeft ze een teruggetrokken bestaan.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel:

<https://duitslandinstituut.nl/artikel/3729/brigitte-mohnhaupt-leider-van-de-tweede-generatie>